שהנזירות חלה על הנזירות. כגון דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום דלא אמרינן דלמגי ליה כשלשים יום אלא צריך למנות שתי נזירות דהיינו ששים ונפקא ליה מדכתיב[2] נזיר להזיר כלומר כשקיבל להיות נזיר אפשר לו להזיר עוד וכדפרישית: **הניחא אי ס"ל אין נזירות חלה על נזירות.** ואע"ג דלקמן בפ"ב (דף יח.) אפיקנא דלכולי עלמא היכא דאמר הרי עלי שתי נזירות מונה ששים יום ומוקמינן להא קרא דנזיר להזיר היכא למימר דהיינו למאן דס"ל לא דכרה תורה כלשון בני אדם ומייתר ליה נזיר להזיר ומוקי ליה להכי אכל מאן דאמר דכרה תורה כלשון בני אדם ס"ל דכי האי גוונא לא בעי קרא: **לימא קרא ליזור מאי להזיר.** לא שיהא שום הפרש בין ליזור ולהזיר שהרי הה"א נבלעת היא בכמה מקומות כדאשכחן לעוד ולהניד לשמיד ולהשמיד אלא דה"ל למכתב דומיא דנדרים דכתיב לנדור. כך נראה בעיני: **במערבא אמרי וכו'.** כלומר דלא סבירא להו דמלהזיר דרשינן תרתי אלא למאן דאית ליה לא דכרה מפיק להו לידות מלנדור נדר ונזיר להזיר מוקי ליה לנזירות חלה על נזירות והאי תנא מוקי כל היולא מפיו יעשה לנדר שהותר מקצתו הותר כולו דדרש ליה הכי אם חל כל היולא מפיו יעשה אכל אינו חל לחלקין: **ואית תנא דמפיק להו מן כל היולא מפיו יעשה:** היינו מאן דאית ליה דכרה תורה כלשון בני אדם ולדידיה תרתי שמעינן מינה ידות נדרים כנדרים ונדר שבטל מקצתו בטל כולו. והכי מפרש לה להך פלוגתא בירושלמי[1]. ואע"ג דבמערבא לא בעי למידרש מלחור[2] תרתי [דרשי] מכל היולא מפיו דרשי להו דתרוייהו משמעותיה דקרא: **אמר מר וכו' אלא כל יחל דנזירות היכי משכחת לה.** כלומר היכי משכחת לה דאיכא בל יחל לחודיה דקס"ד דכי היכי דבנדרים ליכא אלא חד לאו הכי נמי בנזירות דאי לא לא שוו אהדדי. ועוד נראה בעיני משום דאמרינן בפרק כל שעה (פסחים דף כד.): דכל היכא דאיכא למידרש דרשינן ולא מוקמי' בלאוי יתירי וה"נ איכא לאוקומי היקשא לשאר מילי ולא לאפושי לאוי. ומפרקי לעבור עליו בשנים כלומר דכי אמרינן הכי בפרק כל שעה ה"מ בדרשא דקראי אבל הכא על כרחיך הקישן הכתוב לכל מה שאפשר להקיש אותן. וקשיא לי כי היכי דמוקמי בנזירות בל יחל האמור בנדרים נוקי נמי בנדרים בל יאכל האמור בנזירות ואיתא לי דבשלמא בל יחל שייך ממש בנזירות כדשייך בנדרים אבל בל יאכל לא אפשר לאוקמי בנדרים דבנזירות לא כתיב אלא באכילת ענבים ונדרים כולנים אכילה והנאה דכולהו מילי הלכך לא שייך בהו: **כל תאחר דנזירות וכו'.** נראה בעיני פירושא דשמעתא דהכי מקשה היכי משכחת לה בהלכה לימיר משכחת לה בקונטרס באומר הרי עלי להיות נזיר דלא דמי לאילו האומר הרי עלי להניף קרבן מחוסר מעשה דהיינו הנאה וא"א לומר שיחול מיד אבל הכא כיון שאינו מחוסר שום דבר הרי הנזירות חל מיד וה"ל נזיר וליכא בל תאחר ואי כשאומר לכשארצה ליכא נמי בל תאחר שהרי התנה לכשארצה ואינו רוצה. ומתרץ רבא כגון דאמר לא אפטר מן העולם עד שאהיה נזיר ובכה"ג מן הדין שעתא קס ליה בבל תאחר כדמיישינן בהאומר לאשתו כלומר כהן האומר לאשתו וכו' דאסורה לאכול בתרומה מיד משום חששא דמיתה. ואלו דמיית להיות לגמרי דאילו התם אי אכלה ולא מת בעלה לא עבדא אסורא אבל הכא לאלתר קס ליה בבל תאחר דכיון שהתנה ואמר לא אפטר מן העולם משמע דה"ק הרי עלי למנות נזירות בענין שלא יהא חשש בדבר שאפשר נזיריתי קודם שאפטר מן העולם מש"ה [אף] דליסנא לא משמע דאהא נזיר מעתה מיהו קס ליה בבל תאחר לאלתר דאע"ג דא"ל מהיכא קא ילפת מנדרים אי מה התם בל תאחר דידהו ליתא אלא אחר ג' רגלים כדאמר בפ"ק דר"ה (דף ד.) ה"נ לאחר ג' רגלים ליתא דאילו התם אמר הרי עלי שתמת אבל הכא לא

שהנזירות חל על הנזירות ולמ"ד דברה תורה כלשון בני אדם ונזיר להזיר דריש לעשות ידות נזירות כנזירות שהנזירות חל על הנזירות מנא ליה הניחא אי ס"ל כמ"ד אין נזירות חל על נזירות אלא אי ס"ל כמ"ד נזירות חל על נזירות מנא ליה נימא קרא ליזור מאי להזיר שמעת מינה תרתי במערבא אמרי אית תנא דמפיק ליה לידות מן לנדור נדר ואית תנא דמפיק ליה מן כ[3]כל היוצא מפיו יעשה אמר מר ומה נדרים עובר [4]בבל יחל ובל תאחר בשלמא בל יחל דנדרים משכחת לה [5]כגון דאמר כבר זו אוכל ולא אכלה עובר משום בל יחל דברו אלא בל יחל דנזירות היכי משכחת לה כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר אכל קם ליה בבל יאכל שתה קם ליה בבל ישתה אמר רבא [6]לעבור עליו בשנים בל תאחר דנזירות היכי משכחת לה כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר אכל קם ליה בבל יאכל באומר לכשארצה אהא נזיר ואי אמר כשארצה ליכא בל תאחר אמר רבא כגון דאמר [7]לא איפטר מן העולם עד שאהא נזיר דמן ההיא שעתא הוה ליה נזיר מידי דהוה [8] האומר לאשתו הרי זו גיטיך שעה אחת קודם מיתתי אסורה לאכול בתרומה מיד אלמא אמרינן כל שעתא ושעתא דילמא מיית הכא נמי לאלתר הוי נזיר דאמרינן דילמא השתא מיית

רב

אלא בל יחל דנזיר היכי משכחת לה. דעיקר בבל יחל גרידא ומשני לעבור עליו בשתים: **בל תאחר בנזירו היכי משכחת לה.** כשלמא נמי נדרים משכחת לה לר' אמר הרי עלי עולה ושהה לא אמר הרי עלי עולה ושהה בנזירו היכי משכחת לה. כשלמא נמי נדרים משכחת לה לר' אמר הרי עלי עולה ושהה בנזירו היכי משכחת לה. **בל תאחר** בנזירו היכי משכחת לה. דעיקר בבל יחל גרידא ומשני לעבור עליו בשתים: בל תאחר בנזירו היכי משכחת לה. כשלמא נמי נדרים משכחת לה לר' אמר הרי עלי עולה ושהה בנזירו היכי משכחת לה. בל תאחר